

MULTI-INZETBAAR

HUUB PENNOCK

Werkt als gecertificeerd ergonomoom bij ergo-balans (www.ergo-balans.nl) en De Goede Praktijk (www.degoedepraktijk.nl).
Reageren? Stuur een mail naar h.pennock@ergo-balans.nl.

De knieoperatie op zich duurt nog geen kwartier, maar toch verschijnen er in die korte tijd maar liefst een dozijn zorgmedewerkers aan mijn bed. Laten we ze even langslopen. Het begint met de verpleegkundige die de intake verzorgt. Na de intake helpt een assistente om het bed naar de pre-operatieruimte te verplaatsen. Een andere assistent heet me welkom en wijst waar mijn bed kan staan. Opnieuw volgt een intake door een verpleegkundige. Als die vertrokken is plakt een andere verpleegkundige me vol met sensoren om mijn hartslag en bloeddruk te monitoren. In de operatiekamer brengt de assistent-anesthesist de infuusnaald aan, waarna de anesthesist de ruggenprik zet. In de ok zijn ook twee operatiekamerassistenten en – uiteraard – de chirurg die de operatie uitvoert. Na de operatie zie ik de voedingsassistente die ervoor zorgt dat ik iets kan eten en drinken. Tot slot is daar nog de fysiotherapeut, die uitlegt hoe ik het beste met krukken kan lopen als ik weer naar buiten ga.

Het feit dat er zoveel personen bij betrokken zijn, geeft het gevoel dat iedere individuele medewerker zijn

kunstje doet en vervolgens de patiënt doorschuift naar het volgende loket. Dat zorgt voor veel onrust bij mij, de patiënt. Ik ben niet dol op de ruggenprik. In het verleden ging dit namelijk al eens fout. Dit zorgt voor extra onrust, maar aan wie moet ik dat vertellen, zodat het dit keer wellicht beter gaat? Iedereen ziet mijn onrust en telkens moet ik weer het verhaal over de vorige keer vertellen. Vooral omdat ik niet het idee heb dat de boodschap aankomt waar hij moet aankomen; bij de anesthesist. Dit alles wordt extra versterkt omdat één van de schakels uit bed is gebeld omdat iemand ziek is.

Zou het ook mogelijk zijn dat zorgmedewerkers in de verschillende onderdelen van de keten elkaar kunnen vervangen. En dat ik daardoor als patiënt met minder mensen te maken krijg? In mijn utopia is er een verpleegkundige die mij vanaf de ontvangst tot het verlaten van het ziekenhuis begeleidt en zorg biedt. Eén verpleegkundige die: de intake doet, het bed wijst, het bed naar de ok rijdt, de sensoren aanbrengt, de bloeddruk meet, de tweede operatieassistent is, het bed terugrijdt naar de eerste kamer en daar voor eten en drinken zorgt. Zullen ze het woord multi-inzetbaarheid, of anders taakverbreding en denken vanuit de patiënt in dit ziekenhuis al kennen?

‘Voor mijn rust zou het beter zijn om met minder zorgmedewerkers te maken te hebben’